

ДІЯЛЬНІСТЬ ООН У БОРОТЬБІ З МІЖНАРОДНИМ ТЕРОРИЗМОМ

Бортник Н.П.,

*доктор юридичних наук, професор,
завідувачка кафедри адміністративного
та конституційного права,
Національний Університет кораблебудування*

Ковалів М.В.,

*кандидат юридичних наук, професор,
завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін,
Львівський державний університету внутрішніх справ*

Єсімов С.С.,

*кандидат юридичних наук, професор,
професор кафедри адміністративно-правових дисциплін,
Львівський державний університету внутрішніх справ*

Бортник Н.П., Ковалів М.В., Єсімов С.С. Діяльність ООН у боротьбі з міжнародним тероризмом.

У статті розглянуто питання діяльності Організації Об'єднаних Націй у боротьбі з міжнародним тероризмом. Тероризм становить загрозу основам закону та порядку, дотриманню прав людини та мирному вирішенню спорів, суперечить принципам та цілям Організації Об'єднаних Націй (ООН), серед яких – підтримка міжнародного миру та безпеки, вжиття спільних заходів для попередження загроз миру та стримування агресії, сприяння еволюції прав людини та економічного розвитку. Об'єктом дослідження виступає взаємодія держав у сфері забезпечення захисту прав людини у процесі їхньої контртерористичної діяльності. Предметом дослідження є міжнародно-правові проблеми захисту прав людини під час боротьби з тероризмом. Методологічною основою дослідження послужили такі методи та прийоми наукового пізнання: діалектичний, формально-логічний, проблемно-теоретичний, системно-структурний та метод порівняльно-правового аналізу. Вказано, що міжнародне співробітництво у сфері боротьби з тероризмом може бути ефективним та результативним за певних умов. До них відносяться: міжнародно-правова регламентація боротьби з тероризмом; створення нових та вдосконалення існуючих форм взаємодії держав, що забезпечують у сукупності ефективну протидію тероризму з опорою на міжнародне право; встановлення контролю світової спільноти над діяльністю міжнародних терористичних структур; організація скоординованої міжнародної науково-дослідної та правотворчої роботи, спрямованої на вироблення єдиного визначення поняття «тероризм» з урахуванням сучасних умов; вживання інших дійових заходів, які допоможуть перейти від декларацій до конкретних спільних дій. Боротьба з тероризмом і захист прав людини – цілі, які не конфліктують між собою, а доповнюють та взаємно посилюють один одного, тому при вжитті заходів, спрямованих на припинення терористичної діяльності, держави зобов'язані дотримуватися ключових принципів та норм міжнародного права та конкретних зобов'язань, прийнятих у зв'язки з участю міжнародних угод з правами людини.

Ключові слова: правове регулювання, конвенції, резолюції, права людини, міжнародне співробітництво.

Bortnyk N.P., Kovaliv M.V., Yesimov S.S. UN activities in the fight against international terrorism.

The article deals with the activities of the United Nations in the fight against international terrorism. Terrorism poses a threat to the foundations of law and order, respect for human rights and the peaceful resolution of disputes, contradicts the principles and goals of the United Nations (UN), among which are the maintenance of international peace and security, the adoption of joint measures to prevent threats to peace and deter aggression, promote evolution of human rights and economic development. The object of the study is the interaction of states in the sphere of ensuring the protection of human rights in the process of their counter-terrorist activities. The subject of the study is the international legal problems of human rights protection during the fight against terrorism. The following methods and methods of scientific knowledge served as the methodological basis of the study: dialectical, formal-

logical, problem-theoretical, systemic-structural, and the method of comparative-legal analysis. It is indicated that international cooperation in the field of combating terrorism can be effective and efficient under certain conditions. These include: international legal regulation of the fight against terrorism; creation of new and improvement of existing forms of interaction between states, which collectively ensure effective countermeasures against terrorism based on international law; establishment of control of the world community over the activities of international terrorist structures; organization of coordinated international research and law-making work aimed at developing a unified definition of the concept of «terrorism» taking into account modern conditions; the use of other action measures that will help move from declarations to specific joint actions. The fight against terrorism and the protection of human rights are goals that do not conflict with each other, but complement and mutually strengthen each other, therefore, when taking measures aimed at stopping terrorist activity, states are obliged to comply with key principles and norms of international law and specific obligations provisions adopted in connection with the participation of international agreements with human rights.

Key words: legal regulation, conventions, resolutions, human rights, international cooperation.

Постановка проблеми. Держави об'єднують зусилля у прагненні зупинити наростаючу загрозу міжнародній безпеці. У зв'язку з цим, на перший план виходить діяльність міжнародних організацій із забезпечення міжнародного миру та безпеки, головна роль тут належить універсальній міжнародній організації – Організації Об'єднаних Націй. Унікальність ООН у її легітимності та більш ніж піввіковому досвіді у сфері врегулювання конфліктів. Сучасний арсенал засобів ООН щодо забезпечення міжнародного миру та безпеки широкий, проте формування його відбувалося поступово.

Мета дослідження – розгляд діяльності Організації Об'єднаних Націй у боротьбі з міжнародним тероризмом

Стан опрацювання проблематики. Дослідження діяльності ООН у боротьбі з міжнародним тероризмом висвітлено в працях вчених: В.Г. Буткевич, В.М. Буроменського, А.І. Дмитрієва, І.І. Лукашука, О.О. Мережко, С.А. Мельника О.В. Трояновського та інших. Розвиток нових видів зброї та її застосування при вчиненні терористичних актів вимагають проведення досліджень діяльності міжнародних організацій з метою ефективної протидії.

Виклад основного матеріалу. Генеральна Асамблея ООН веде активну нормотворчу діяльність, прикладом може бути прийняття конвенцій, спрямованих на боротьбу з бомбовим тероризмом, ядерним тероризмом та проти фінансування тероризму. Глобальна контртерористична стратегія може вважатися успіхом та досягненням діяльності Генеральної Асамблеї ООН.

Генеральна Асамблея зайнялася проблемою тероризму з 1972 року. У 70-80-х роках минулого століття було прийнято низку резолюцій, кілька контртерористичних конвенцій (наприклад, Конвенція про запобігання та покарання злочинів проти осіб, які користуються міжнародним захистом, у тому числі дипломатичних агентів 1973 року, конвенція про боротьбу із захопленням заручників). Наступний виток активності Генеральної Асамблеї відбувся у 90-х роках ХХ століття: у 1994 році було прийнято Декларацію про заходи щодо ліквідації міжнародного тероризму [1].

У 1996 році було засновано Спеціальний комітет боротьби з тероризмом для вироблення конвенції про боротьбу з бомбовим тероризмом, а потім і міжнародної Конвенції про боротьбу з актами ядерного тероризму. Метою створення Комітету було доповнення існуючих міжнародних документів та розробка способів вдосконалення існуючої системи міжнародних договорів, що стосуються міжнародного тероризму. Цей мандат постійно відновлюється та переглядається резолюціями Генеральної Асамблеї, його визначають Декларація 1994 року та Декларація 1996 року, яка доповнила попередню.

Подальша робота в Шостому комітеті Генеральної Асамблеї та його робочої групи. Як результат діяльності Комітету можна розглядати доповіді, які регулярно надаються для розгляду та подальшого затвердження на Генеральній Асамблеї ООН. Резолюції, які пропонуються до затвердження на сесіях Генеральної Асамблеї, містять низку заходів, спрямованих на ліквідацію міжнародного тероризму, проте ці заходи не можна назвати новелами, вони повторюють принципи, які вже неодноразово проголошуються. До них належить засудження тероризму у всіх формах і проявах, нагадування про центральну роль Генеральної Асамблеї у боротьбі з тероризмом, заклик до держав співпрацювати у запобіганні та припиненні терористичних актів.

Рада безпеки ООН займається проблемою міжнародного тероризму з початку 1990-х років. За цей час Радою ухвалено низку санкцій проти держав, які підозрювалися у зв'язках з терористичними організаціями, проти Лівії у 1992 році, у 1999 та 2000 роках проти Афганістану.

Початком інтенсивної контртерористичної діяльності Ради Безпеки слід вважати ухвалення в 19 жовтня 1999 року резолюції 1296 (1999) в якій говорилося:

- беззастережне засудження всіх актів, методів та практику тероризму як злочинні та не мають виправдання у всіх формах та проявах;
- заклик здійснити у повному обсязі діючі міжнародні антитерористичні конвенції, звернені до держав, які в них беруть участь, приєднатися до них держав, які в них не беруть участь;
- підтвердження ролі ООН у міжнародному співробітництві боротьби з тероризмом та вказівку на координацію з міжнародними, регіональними організаціями та державами;
- заклик до міжнародної спільноти вжити відповідних кроків з метою взаємної співпраці щодо запобігання та припинення терористичних актів, захисту від них усіх осіб, притягнення до відповідальності винних у вчиненні терористичних актів, на основі двосторонніх та багатосторонніх угод і механізмів;
- запобігання та припинення на своїй території діяльності з фінансування та підготовки актів тероризму всіма законними коштами; відмови у притулку та забезпечення арешту та судового переслідування чи видачі осіб, які фінансують, планують та здійснюють терористичні акти;
- встановлення того, що особа, яка просить надання притулку, не брала участі у терористичних актах, до надання їй статусу біженця; заходи, які вживаються для перевірки цих фактів, повинні відповідати положенням національного законодавства та міжнародного права, що існують стандартам у галузі прав людини;
- обміну інформацією та співробітництва в адміністративних і судових питаннях з метою запобігання актам тероризму, відповідно до міжнародного права та національного законодавства;
- Прикінцеві положення Резолюції містять звернення до Генерального секретаря ООН, в якому закликають приділяти увагу доповідях питанням загрози тероризму для міжнародного миру та безпеки, висловлюють готовність Ради Безпеки розглядати відповідні доповіді та вживати необхідних заходів для протидії загрозам міжнародному миру та безпеці, висловлюють готовність продовжувати питанням [2].

Рада Безпеки ООН резолюцією 1373 (2001), ухвалена після подій 11 вересня 2001 року, заснувала Контртерористичний комітет (далі – КТК). Резолюція зобов'язала держави-члени ООН вжити низку заходів, спрямованих на запобігання терористичній діяльності, оголошення всіх її форм протизаконними, а також на активізацію співробітництва у існуючих двосторонніх, багатосторонніх механізмів та угод [3].

У Резолюції висловлюється заклопотаність пов'язана з існуванням тісного зв'язку між міжнародним тероризмом і транснаціональною організованою злочинністю, незаконним обігом наркотиків, відмиванням грошей, незаконним обігом зброї та незаконними перевезеннями ядерних, хімічних, біологічних та інших потенційно смертоносних матеріалів. національному, субрегіональному, регіональному та міжнародному рівнях з метою посилення всесвітньої реакції на цей серйозний виклик та загрозу міжнародній безпеці.

Держави повинні регулярно доповідати КТК про заходи, вжиті відповідно до резолюції. Контртерористичний комітет покликаний сприяти зміцненню потенціалу держав щодо запобігання актам тероризму на національному та міжрегіональному рівнях.

Перелік заходів, передбачених резолюцією 1373 досить широкий, але серед них можна виділити основні сім, спрямовані на зміцнення правових та інституційних можливостей держав у боротьбі з тероризмом: запровадити кримінальну відповідальність за фінансування тероризму; невідкладно заблокувати будь-які засоби, пов'язані з особами, які замішані у терористичних актах; не надавати у жодній формі фінансову підтримку терористичним групам; не допускати надання притулку, допомоги чи підтримки терористам; вести обмін інформацією з іншими урядами щодо груп, які здійснюють або планують вчинити терористичні акти; співпрацювати з іншими урядами у розслідуванні, виявленні, арешті, видачі та переслідуванні осіб, замішаних у таких актах; встановити у національному праві кримінальну відповідальність за активне та пасивне сприяння тероризму та зраджувати порушників суду.

На додаток до них відповідно до резолюції 1624 (2005) держави-члени ООН були покликані законодавчо заборонити підбурювання, запобігати такій поведінці та відмовляти у притулку будь-яким особам, «щодо яких є достовірна та відповідна інформація, що дає серйозні підстави вважати їх винними в такому поведінці» [4]. У 2004 році резолюцією 1535 (2004) було засновано Виконавчий директорат Контртерористичного комітету (далі – ІДКТК), завданням якого є виконання положень резолюції 1373 та допомога державам-членам ООН [5].

Основні елементи роботи КТК та ІДКТК зводяться до наступного:

- відвідування країн для того, щоб відстежувати прогрес, для оцінки характеру та рівня технічної допомоги, яка може знадобитися конкретній країні для здійснення положення резолюції 1373 (2001); відвідування відбувається на прохання відповідної держави;
- технічне сприяння державам у підключенні до існуючих програм технічної, фінансової, нормативно-правової допомоги, допомога у встановленні контактів із потенційними донорами. ІДКТК

допомагає визначити потенційні джерела допомоги, пріоритетність наявних заявок. Комітет допомоги не надає, але їм створено базу даних про наявну консультативну та технічну допомогу, що надається державами, організаціями та установами. Довідник містить докладну інформацію про програми допомоги та навчання, копії нормативно-правових актів, таким чином держави, які потребують допомоги, отримують інформацію про те, де її можна отримати;

– доповіді держав-членів ООН та інші доповіді, які дозволили зібрати найповніший масив інформації про реальний потенціал у боротьбі з тероризмом кожної з держав. Доповіді служать постійному діалогу між КТК та державами-членами;

– країни заохочуються до застосування передових методів, стандартів та кодексів з урахуванням, однак, конкретних національних потреб та умов. З цією метою КТК опублікував Довідник з міжнародних корисних методів, кодексів та стандартів і новий Довідник, що доповнює його. Методи, кодекси та стандарти, зазначені в цих довідниках, не є обов'язковими, держави вільні самі використовувати їх відповідно до конкретних обставин;

– сприяння встановленню та розвитку тісних зв'язків між державами та регіональними, субрегіональними, міжнародними організаціями шляхом проведення спеціальних нарад.

Це робиться для кращої координації зусиль, виключення витрат коштів і дублювання в роботі різних інститутів. Основним принципом такого співробітництва є акцентування уваги кожної конкретної організації на тих галузях, у яких вони найсильніші, уникаючи дублювання зусиль.

Органи Ради Безпеки ООН у боротьбі з тероризмом відіграють важливу роль у розвитку міжнародного співробітництва у цій сфері.

1. Контртерористичний комітет здійснює діяльність, в основному, спираючись на положення резолюції 1371 (2001) та його завдання полягає у прагненні допомогти державам здійснити низку заходів, спрямованих на зміцнення правового та інституційного потенціалу у сфері боротьби з тероризмом на своїй території, у своєму регіоні та у всьому світі.

2. Комітет 1540 (створений щодо резолюції 1540 (2004) Ради Безпеки) здійснює контроль за нерозповсюдженням зброї масового знищення [5].

3. Робоча група, створена на виконання резолюції 1566 (2004) для розгляду та подання Раді рекомендацій щодо заходів, які будуть практичними застосовуватися до окремих осіб, груп або організацій, пов'язаних з терористичною діяльністю, за винятком тих, які запроваджено Комітетом із санкцій щодо Аль-Каїди та руху Талібан.

4. Комітет із санкцій проти Аль-Каїди та Талібану засновано Радою Безпеки 15 жовтня 1999 року з прийняттям резолюції 1267 з метою нагляду за здійсненням санкцій щодо Афганістану, що знаходиться під контролем Талібану. Режим санкцій змінювався щодо посилення внаслідок прийняття наступних резолюцій, у зв'язку з чим, в даний час санкції поширені на осіб та організації, пов'язані з Аль-Каїдою, або Талібаном, незалежно від місця перебування.

В Економічній та Соціальній Раді ООН (ЕКОСОС) ведеться діяльність, спрямована на боротьбу з тероризмом. Вона полягає у прийнятті резолюцій та заслуховуванні доповідей з відповідної тематики. Резолюції щодо технічної допомоги у здійсненні міжнародних конвенцій та протоколів щодо боротьби з тероризмом мають велике значення. У цих резолюціях держави, які ще не ратифікували міжнародні конвенції та протоколи щодо тероризму, наполегливо закликають приєднатися до них, їм гарантується технічна допомога з боку органів ООН. Досить багато уваги приділяється питанням зміцнення міжнародної координації та співробітництва з метою боротьби з тероризмом та з метою його попередження.

У резолюціях ЕКОСОС не оминає вкрай актуальне питання інформаційного обміну, у тому числі й передовим досвідом у боротьбі з тероризмом, вказує на необхідність розвитку інформаційного обміну щодо суміжних із тероризмом злочинів. Здебільшого у резолюціях ЕКОСОС звертається до Управління ООН з наркотиків та злочинності із закликом продовжувати нарощувати юридичні знання, надавати технічну та іншу допомогу, розробляти відповідні програми.

Зміцнення різнобічного співробітництва між державами, регіональними, субрегіональними міжнародними організаціями та органами ООН, між відповідними підрозділами всередині системи органів ООН – це і є основною ідеєю резолюцій ЕКОСОС. На окрему увагу заслуговують резолюції, що приймаються Комісією ЕКОСОС з прав людини, які стосуються захисту прав та основних свобод людини в умовах боротьби з тероризмом. Положення, що містяться у цих резолюціях, співвідносяться з принципами, що лежать в основі всього міжнародного співробітництва у сфері боротьби з тероризмом.

Основною ідеєю резолюцій є твердження, що заходи, які вживаються державами у боротьбі з тероризмом, повинні відповідати зобов'язанням з міжнародного права, існуючим міжнародним стандартам у галузі прав людини, міжнародного гуманітарного права та права біженців.

Вказується, що не допускається відступ від певних прав, але якщо вони існують, то підкреслюється винятковий та тимчасовий характер на держави покладаються зобов'язання щодо роз'яснен-

ня цих зобов'язань національним органам, які займаються боротьбою з тероризмом. Демократична практика та законність називаються серед тих принципів, відповідно до яких державам слід вести боротьбу з тероризмом, у тому числі у питаннях взаємної правової допомоги, видачі та надання статусу біженця.

Не можна залишити без уваги низку питань, які Комісія з прав людини, звертаючись за допомогою резолюції до Верховного комісару з прав людини, просить розглянути. До таких питань належать внесення спільних рекомендацій щодо обов'язку держав заохочувати та захищати права людини та основні свободи при здійсненні заходів щодо боротьби з тероризмом, надання допомоги та консультацій державам у сфері захисту прав людини у випадках, коли держави звертаються за консультацією.

Резолюція 2005 року E/CN.4/RES/2005/80 додатково передбачила призначення спеціального доповідача щодо захисту прав людини та основних свобод в умовах боротьби з тероризмом [7]. На нього були покладені такі функції та повноваження: подання конкретних рекомендацій про заохочення та захист прав людини та основних свобод в умовах боротьби з тероризмом, у тому числі на прохання держав, для надання консультативних послуг або технічної допомоги у цій галузі; збирання, запитування, отримання та обмін інформацією та повідомленнями з усіх відповідних джерел та з ними, включаючи уряди, зацікавлених осіб, їхні сім'ї, їх представників та їх організації, у тому числі шляхом відвідування країн, за згодою відповідних урядів, щодо тверджень про порушення прав людини та основних свобод в умовах боротьби з тероризмом, приділяючи особливу увагу областям, які не охоплені мандатами існуючих процедур; знаходження, обмін та сприяння поширенню найбільш вдалих методів боротьби з тероризмом, що не завдають шкоди правам людини та основним свободам; безпосереднє координування здійснюваної роботи з іншими спеціальними доповідачами, спеціальними представниками, робочими групами та незалежними експертами Комісії, Підкомісії та інших відповідних органів ООН, налагодження регулярного діалогу та обговорення можливих областей співробітництва з усіма відповідними сторонами, включаючи уряди, відповідні програми, зокрема Контртерористичний комітет Ради Безпеки, Управління Верховного комісара ООН з прав людини, Сектор із запобігання тероризму ООН, Управління з наркотиків та злочинності ООН, володарів мандатів з прав людини та договірні органи, Підкомісію з заохочення та захисту прав людини, а також неурядові організації та інші або субрегіональні міжнародні установи, цілком поважаючи відповідні мандати вищезгаданих органів та переслідуючи мету уникати дублювання зусиль; подання регулярних доповідей Комісії та Генеральної Асамблеї [8].

В останні десятиліття одним з основних завдань Генерального секретаря ООН стала діяльність, спрямована на боротьбу з тероризмом, оскільки він є неприйнятним і таким, що не має виправдання.

Для забезпечення спільної координації та злагодженості у боротьбі з тероризмом у рамках системи ООН у 2005 році Генеральним секретарем було створено Цільову групу для здійснення контртерористичних заходів (далі – ЦГЗКМ). Створення групи зустріло схвалення Генеральної Асамблеї, яке було виражено у згаданій Глобальній контртерористичній стратегії. Мета групи полягає в тому, щоб зміцнити координацію та злагодженість контртерористичних зусиль у системі ООН.

Група складається з 34 міжнародних установ, перелік яких наведено на офіційному сайті ООН у мережі Інтернет. На ЦГЗКМ покладено забезпечення обліку потреб держав-членів для надання необхідної політичної допомоги та підтримки, обов'язок запропонувати докладну інформацію про Стратегію, хоча головна роль у її здійсненні та покладена на держави.

Стратегія передбачає здійснення чотирьох основних компонентів, і саме в тому, щоб зробити переваги кожного конкретного підрозділу, об'єднаного в ЦГЗКМ, максимальними у прагненні допомогти державам здійснити ці компоненти та полягає його головна мета.

Робота ЦГЗКМ Організована через діяльність робочих груп (щодо запобігання та врегулювання конфліктів, боротьби з використанням Інтернету в терористичних цілях), проекти та ініціативи у боротьбі з тероризмом (підвищення інформованості про Стратегію, боротьба з привабливістю тероризму та ін.) співробітництво всередині системи ООН може сприяти реалізації стратегії.

Одним із найперших конкретних результатів діяльності Генерального секретаря у боротьбі з тероризмом можна вважати публікацію в 2007 році онлайн-допомоги по боротьбі з тероризмом для держав-членів ООН. Генеральний секретар періодично готує доповіді, в яких розповідається про діяльність у системі ООН для здійснення Глобальної контртерористичної стратегії [9].

Завдяки зусиллям ООН було створено Портал підтримки жертв тероризму, який покликаний привернути увагу всього світу до людей, які зазнали нападів, отримали поранення та травми або загинули під час терористичних атак. Розглянувши контртерористичну діяльність органів ООН, слід сказати, що ця Організація залишається майданчиком для найбільш масштабного та продуктивного співробітництва у цій галузі.

Висновки. Діяльність ООН в питанні боротьби з міжнародним тероризмом розвивається разом із розвитком нормативно-правової бази, виправдовує ті очікування, які у неї покладено. Не можна сказати, що проблемні питання відсутні, але практика показує, що завдяки злагодженим зусиллям та координації діяльності всередині ООН та у співпраці з державами-членами є прийнятні рішення. Діяльність органів ООН у боротьбі з міжнародним тероризмом є логічним продовженням створення та вдосконалення нормативної бази, що приймається під егідою цієї організації. Робляться зусилля щодо уточнення термінології та підходів до міжнародно-правового визначення тероризму з погляду практичної складової міжнародного співробітництва у цій сфері.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Декларація від 09.12.1994 Декларація про заходи ліквідації міжнародного тероризму. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU94322>.
2. Resolution 1296 (2000) / adopted by the Security Council at its 4130th meeting, on 19 April. URL: <https://digitallibrary.un.org/record/412414?v=pdf>.
3. Resolution 1373 (2001), adopted by the Security Council at its 4385th meeting on 28 September 2001. URL: https://www.unodc.org/pdf/crime/terrorism/res_1373_russian.pdf.
4. Resolution 1624 (2005), adopted by the Security Council at its 5261st meeting on 14 September 2005. URL: <https://digitallibrary.un.org/record/556538?v=pdf>.
5. Resolution 1535 (2004) Adopted by the Security Council at its 4936th meeting, on 26 March 2004. URL: <https://documents.un.org/doc/undoc/gen/n04/286/41/pdf/n0428641.pdf>.
6. United Nations Security Council Resolution 1540 (2004). URL: <https://disarmament.unoda.org/wmd/sc1540>.
7. Resolution 1566 (2004), adopted by the Security Council at its 5053rd meeting, 8 October 2004. URL: <https://www.refworld.org/legal/resolution/unsc/2004/en/35952>.
8. Resolution 1566 (2004) / adopted by the Security Council at its 5053rd meeting, on 8 October 2004. URL: <https://digitallibrary.un.org/record/532676?ln=ru&v=pdf>.
9. Protection of human rights and fundamental freedoms while countering terrorism Human Rights Resolution 2005/80 (E/CN.4/RES/2005/80). URL: <https://digitallibrary.un.org/record/547276?ln>.
10. United Nations Global Counter-Terrorism Strategy (A/RES/60/288). URL: <https://digitallibrary.un.org/record/584522?ln>.